

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A DEBRECZENI SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

öt havas péntest 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek lemondás történet. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetési pénz a kiadóhivataltal, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztői irodába a város háza épülete alatt (Bózsáster) címzendők.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt.
Előfizethető helyben a kiadóhivataltal, a városi könyvnyomdában, (városbíró-iroda, az udvarban balra) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

azon uri egyén, ki a posták és vasutak mutatott táblázatát kölcsönkérte, adni ne sajnálja.

Szióház.
Május hó 10-én
latik:

NŐ,
kon kiugrik.

NANI
felvonása.

Szabó Antal.

számára legjobb gép

gyógygépek

Manufacturing Sew-York.

és mindenki, kit

és fehéreműek.

detés.

1876. Ápril 22.

Corus Lajos, m. k.

Debreczen város közgyűjnye.

kek,

inben,

terpentín-olaj,

er, copál, ter-

belga szekér-

gyarmatarúk,

encz,

ében.

enz. háza alatt.

átára is.

meri, — a polgármesteri

megelőző napig, vagy is

dik napjáig nyújtásuk be-

telek a város mérnöki

örökben bármikor meg-

A tüntetés.

Tisztelt ellenfeleink tüntetni kívánunk az önálló vámtérület mellett, azon lapidáris odavetéstől, hogy ha újabb megkötötték 10 évre a közös vámtérület. Ausztria zsákmányul leszünk odadobva, s azon idő alatt köldusokká fog tenni bennünket.

Ezen állítás azt foglalja magában, hogy mivel már 9-dik éve, hogy vámszövetséget kötöttünk Ausztriával a közös vámtérület alapján, — tehát 19 évi közösségen fölemeszt Ausztriának gyomra bennünk.

Ha ennek az állításnak van valami jogosultsága ma, — kellett lennie a múltban is. Ha igaz ezen állítás az 1876. évben kimondva, az 1868-dik évtől 1887-dik évi időközre, — igaznak kellett volna lennie az 1850-ik évtől — 1868-dik évig terjedt időszakra is.

Mert hiszen tudja mindenki, hogy 1850-dik évtől fogva, nem ugyan egyezkedésnél fogva, — de akaratosan kívül tényleg teljes vámközösségben voltunk Ausztriával.

És azt is tudja mindenki, hogy vagyoniul bizony nem pusztultunk el, sőt meglehetősen gyarapodtunk az 1850-ik évtől 1868-ik évig, melynek elejével kezdődött az 1867-dik évben megkötött vám és kereskedelmi közösség. Sőt azt is tudja mindenki, hogy az 1868. évtől fogva egész 1873-ik évig haladást is mutatott vagyoniosságunk.

A hanyatlás az 1873-ik év óta állott be. De az beállott nem csupán minálunk, hanem beállott Ausztriában, sőt — dacára a roppant hadi sereznak — nagy Németországban is.

Ha mi, az 1850-ik év óta nyert anyagi előmenetelünket kizárólag az Ausztriávali vámközösségnek tulajdonítanók, bizonyára nagy tévedést követnénk el.

De nem kevesebb tévedésbe lovalgálják bele magokat azok, kik minden anyagi bajainkat ezen vámközösségből akarják leszámaztatni.

Valamint az anyagi javulásra sok más okok folytak be, — azonképen az anyagi hanyatlásra is.

Voltak rossz viszonyaink az 1860-as években. Ki ne emlékeznék az 1863-dik évi aszály okozta inségre, — s a házak, földek árának kétségbeesztő alászállására? Ki ne emlékeznék az 1866-ik évi fagyra, — és azon általános nyomorra, — mely azon nehány év alatt 1863-tól 1867-ig sújtotta hazánkat igen nagy részét?

És akkor senkinek sem jutott eszébe azt a vámközösségnek tulajdonítani.

Megtalálta az okot mindenki józan észszel, ott a hol van, — t. i. a természet sújtó működéseiben.

Ha megtekintjük az 1870-dik év óta uralkodott több évbéli vízáradásokat, hazánk legtermékenyebb vidékein, — az 1873-dik évi roszdát, — a 74- és 75-diki silányan termett éveket, — ime előttünk állanak az okok, melyek hanyatlásunkat előidézték.

A majdnem egymásra következett rosz termő évek, — egybekötöttetésben az 1873-dik évben kiütrött bécsi krach folytán beállott kereskedelmi és hitelválsággal, — ime ezek azon mindenki által ismert okok, — melyek utóbbi romlásunkat okozták.

1867-ik évben beköszöntek a jóévek,

— s emelkedtünk és pedig igen rohamosan, egész 1871-ik évig. — Ki merné ezt azon tény javára írni fel, mert 1867-dik évben az addig tényleg közös vámtérület, — egységileg neveztek közössé.

Meghozták a javulást a jó évek, — s az egyesek jövedelmének gyarapodása folytán beállott nagyobb fogyasztási képesség, — innen eredett munkakedv, vállalkozási erő és szellem.

Visszaesésünket okozták a rossz évek hosszu sora, és az 1873-dik évi roppant pénz- és hitelválság. Azon rémítő pénz és hitelválság, mely megrázkódtatta nemcsak Magyar- és Osztrárországnak, — de a nagy német birodalomnak s Franciaország kivételével, a többi európai államoknak, sőt az észak-amerikai egyesült államoknak is pénz- és hitelviszonyait.

Ezen hanyatlásból kiemelnek bennünket ismét kedvezőbb évek, — ha ezekhez járul még azon valami, a mit az 1867-dik évben felesleges luxusnak tartottuk, — t. i. a takarékoság ugy az állam, mint az egyes polgárok háztartásában.

Ha az 1867-ik évben elvül állítottuk volna föl és ezen elvet keresztül is vittük volna, hogy okos ember akkor takarít, mikor van mit, akkor tesz félre, mikor van mielő: akkor sem állami háztartásunkban, sem egyesének életmódjában nem rohamosan épén azon nekiböszült időszakban létre hozni, mikor minden majdnem kétfelvára került: akkor nem lett volna országunk évről-évre adósságok csinálására utalva, hogy rendes kiadásait fedezhesse, — sőt rendes bevételeiből évenként félre is tehetett volna, — hasznos és jövedelmező beruházásokra is fordíthatott volna valamit.

Ha magánosaink hasonlóképen el nem hitték volna magukkal, miszerint folyton úgy listel a malom mint az 1867-ik évi gazdag aratás és ragy kivitelt alkalmával megindult: akkor az egymásra következő 3—4 jó év alatt előre tele rakhatták volna estűreiket a bekövetkező sovány évek számára.

De hiába szeretjük olvasni a bibliát, a mózes hét kövér és hét sovány esztendőjére, kövér éveinkben alig gondolt valaki.

Itt az ideje, hogy sajnós tapasztalataink után most már gondoljunk arra. Ha 1867-ben elég lett volna takarékoskodik lennünk, — most már fukarokká kell válnunk s roppant megvonások alá vetnünk magunkat.

Mindenek felett és előtt pedig kötelességünk teljes higgadsággal, és hideg józansággal felismernünk bajaink valódi okait, és elhárítani azokat, melyek már most elháríthatók, és bár fájdalmas nélkülözések árán is hős kitartással előkészíteni és összekötve az okok, melyek hanyatlásunkat előidézték.

A majdnem egymásra következett rosz termő évek, — egybekötöttetésben az 1873-dik évben kiütrött bécsi krach folytán beállott kereskedelmi és hitelválsággal, — ime ezek azon mindenki által ismert okok, — melyek utóbbi romlásunkat okozták.

1867-ik évben beköszöntek a jóévek,

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

ELTÜNT.

Elbeszélés.

Irta: STRECKFUSS ADOLF.

MÁSODIK RÉSZ.

(72-ik folytatás.)

„Nyugtasd meg magad Natália, mondí komolyan, bár szeliden. Nem kiznolnak nem teszek szemrehányást. A mit miattad szenvedtem, legyen feledve, és e pillanatban csak arra gondolok, hogy eljegyvezet arám vagy, hogy minket a szerelem szent köteléke csatol össze. Van egy szives szavd üdvözlötemre, mintán oly sokat szenvedtem érted.

Osvald szelid szavai mélyen megrendíték Natáliát, könyv-árbán öntötte ki fájdalmát. — „Osvald eszedem hagyj el! Nem vagyok érdemes szerelmedre! — kidiá kétségbeesetten. — „Menj kérlek! nekünk nem szabad egymást viszontlátnunk.

de felsajgó fájdalomaink által felzúdított képzeletünk ködfátyolképein előnkbe tükröződők okok ellen harcoltunk csupán: akkor állapotaink javulni bizony nem, — de roszabbulni fognak, — a drága idő és erő haszontalanul levén elpazarolva.

A fentebbiekből is jogosan leluhzhatnánk a következtet, hogy valamint képesek voltunk emelkedni és hanyatlani vámközösség alatt, — azonképen képesek leendünk jövendőre is, a szerint a mint jó évek és józan okosság, — vagy rosz évek és ostobaság környékeznék meg bennünket.

Magában véve tehát a vámközösség, nem oka sem előmenetelünknek, sem hanyatlásunknak.

Azomban, miután igen sokan hazánkban, ugy állítják fel az önálló elkülönített vámtérület, mint egy általános büv- vagy csodaszert, mely egy csapással kivézet bennünket a szolgáltatnak házból, és nem mint Mózes 40 év alatt vezeté, de a vasuti gőzös gyorsaságával röpit be bennünket az igéretnek tejjel és mézzel folyó kanaanjába, szemébe kell néznünk komolyan az igéretnek, ha vajjon oly bütvös-e ama szer, mint apostolai hirdetik, s ha vajjon igaz-e, hogy meggyógyíthatja minden bajainkat.

Nem akarunk hivatkozni az 1848-ik év előtti időkre, a midőn Magyarországot az osztrák örökös tartományoktól külön vámsorompók választák el. Mert az akkori vámsorompók ugy volt beállítva, hogy egyáltalában nem volt viszonyosság hazánk és az osztrák tartományok között. — Annak irányja oda tört, hogy a mi gazdasági terményeinket az osztrákok olesón vehessék meg, mi pedig mást ne fogyaszthassunk, mint az ő iparkészítményeiket. — Ez valóságos gyarmati helyzet volt.

Ez okból a haladó párt hoz tartozó fiai hazánknak, 1840-ik évig, folyton a közönsős vámsorompók lerombolását kívánták, s csupán 1840-ik évben változott meg a jelszó, a midőn többé nem a vámsorompók ledöntése, — de a magyarországi ipar és kereskedelem javára v é d v á m kívántattak. Ennek lett kifolyása az 1844-dik évben a védegyelet is, melyre igen sokan fognak emlékezni jó oldali mellett azon rosz oldaláról is, hogy mily drágán kellett fizetnünk, a kívülől behozott komis portékat, melyet lelketlen nyereszkedők honi név alatt varrtak a hiszékeny publikum nyakába.

Ha kitaró lett volna közönségünk meghozásában azon áldozatnak, melyeket a védegyelet elve megkívánt, hogy öltözék egyszerűen, és habár egy darabig drágábban kell is fizetnie a belföldi, mint a külföldi behozott hasonló; — ha elég őberséggel és ügyességgel bírt volna hazafiasságunk őrszeme, hogy ki ne játszhatótt volna a kívülől kereskedők csempészete által: akkor gyökerén talála volna ipari hátramaradásunk okát, s nehány évtized alatt lényeges lendületet adott volna iparos fejlődésünknek.

De fájdalommal láttuk, hogy a védegyelet eszméje szalmaláng volt, s nehány év alatt majd nem egészen ellobogott.

Az 1847-ik évi nevezetes országgyűlésre melynek végén mint üstökös tüntek fel az 1848-ik évi nagyszerű változások, Pest vármegyével — s e megyében Kossuth Lajosnál élén, — a megyék nevezetes része a vámkérdésben oly utasítást adott követőinek, mely fentartatni kívánta ugyan a vámsorompókat Magyarországon és az örökös tartományok között, — de azt is kívánta, hogy a Magyarország és Ausztria közötti kereskedésben barát-

csak a jövőre. Bocssásunk meg egymásnak kölcsönösen, mert talán én sem maradtam szivemben egészen hű hozzád. Mi össze vagyunk kötve, s összekötte kell maradnunk.

„Nem és ezerszer nem! kidiá Natália vad izgatottságban. En szét tépem a köteléket, melyel lebilincselnek hiszsz. Nem kell bocsánatot. Ne mérgezd meg egész életemet lelki furdalásokkal. Meghalok, ha véled kell összekötlenem. Mindég olvasnám homlokodon a multakélti szemrehányást, ily életet nem bírnék el.

„Natália! — „Nem a szemrehányás hangját, nem akaram hallani. — Nem épen annyit szenvedtem mint te? Nem haladós beteg voltam? A kétségbeesés nem vitt el majdnem a sírba? — „Hiszen én nem vádoltalak.

„Igen azt teszed, ha nem szavakkal is. Vádatad szemébeöl olvasom. De nem türom e szemrehányást, mert nem érdemlem meg. Te vagy oka mindennek a mi történt. Ne csepegtessed belém ez örült szerelmet, mely mindent elfeledtetett velem, még mikor gyermek voltam? Nem te beszéltél rá a titkos összejövetelre? Ellenlálhattam-e tekintetedet, miket forró csókok közt rám vetted? — És

ságos érdek-viszonyosság legyen. Az élelmi szerekre nézve szabad kereskedést kívánt, s csupán a forgalom kitudása végett engedett meg csekély, csupán névbéli vámot. A gyártmányoknak egyik országból a másikba vitelénél 5—10 százalék vámnak kölcsönös megállapítását kívánta, oly módon, hogy a megnyitit fizetnek a mi készítményeink Ausztriába szállítva, — ugyanannyit fizessenek az osztrák készítmények határainkon behozva.

Ezekből látszik, hogy bizony ezen vámok egyáltalában nem védtek volna meg gyöngye iparunkat a fejlettebb osztrák ipar concurentiája ellenében. Ezek tehát inkább csak pénzügyi vámok lettek volna, — mely vámokak kérdésen felül a magyar fogyasztók fizették volna meg akkor, a midőn erősen kerestek volna az osztrák cikket, ellenben az osztrák iparos teljesített volna akkor, ha gyöngye levén részintéről a kereslet, kénytelen lett volna, hogy pénzhez jusson, olesőbb áron is szabadulni készítményeitől. A magyar iparos is teljesen és a kereslet is kinalat ezen vas törvényei alá lett volna helyezve.

Ezen érintett vámpolitika értelmében tehát teljes viszonyosság lett volna ki-és bevitelnél az osztrák és magyar iparosokra nézve. Ugyanazon viszonyosság, a mi van vámközösség mellett, — azon különbséggel, hogy most ugy az élelmi szereket, — mint az iparkészítményeit, mindegyik ország egészen vámentesen viheti a másikba, — és így ezen kölcsönös forgalomban sem egyik, sem másik ország fogyasztója, vagy készítője, v á m cimen nem adózik meg egyik, sem másik ország pénztárába.

Az egyesre nézve tehát a vámnélküli kölcsönös szabad forgalom mindenesetre hasznosabb, mert akar az adó, akar vevő fizetné is az 5—10 százaléknáyi vámot, sem az egyik, sem a másiknak nem kell fizetni, mert ha 10 % vámt fizetnének például egy 10 forintos erő darab szövetre, akkor azért vagy a vevőnek kellene 11 frot fizetni, vagy az eladónak kellene 9 frotot adni, vagy a nélkül; az 1 frot megmarad az egyesek javára. — E parányi példát kilehet terjeszteni százak-, ezerek- és milliókra.

A mely család száz forint áru iparcikket hozna be Ausztriából, — 10 % vámt mellett, azért 110 frotot lenne kénytelen fizetni; a melyik 1000 frot árut, annak vámadója 100 ftra rugna fel. A mely városban, — mondjuk Debreczenben 100.000 ftr áru Ausztriából behozott vászon — karton-posztó és egyéb kelme elfogyasztatik, — az tartoznék a kelmék árán felül még 10.000 ftr vámadót is megfizetni.

Lehetnek esetek, hogy midőn nagyon roszul megy az iparosok üzlete, — azok kénytelenek engedni, — s a vevők olesóbban vásárolhatják be szükségleteiket. — Ilyenkor a vámadó bizonyosan az osztrák iparost fogná terhelni. — De tapasztalni szerető ember jól tudja, hogy fogyasztóink legnagyobb része tetemesebben akkor vásárol, midőn keresete nagyobb, az esztendők áldásosabbak. Ilyenkor az iparuzlet is fölelevenül, szeme megnyílik, és a pangás idején vallott veszteségét, a lendület idején busán visszakeresi a fogyasztóknak. Tehát elv gyanánt föllehet állítani, hogy ha például 100 millió osztrák iparkészítmény hozatnék be hazánkba 10 százalékos vámt mellett, az arra eső 10 millió ftr vámadót, mi magyar fogyasztók lennének kénytelen kiizzadni.

Ez igaz, válaszolják ellenfeleink, de ám azon hasznolt, mely az iparkészítmények elkészítése és — eladásából az iparosokra háramlik, nem saját földünk népe, de az osztrák iparos teszi el, — és épen ez a baj.

akkor is midőn utóljára együtt voltunk, nem magad mondatd, hogy nem szabad senkinek sem megtudni, hogy meglátogattál, nem önként adtd becsület szavadat, hogy inkább mint szerelmünk titkát egy embernek is e világon elárulád? Mert becsületem drágább előttem, mint életed?

„Szavam megtartottam, te tudod mily áldozattal? — „Mino jogod ez áldozatot felhányni, önként tetted. Hát akkor, midőn ezen gyalázatos ember elvitték, közéjük kellett volna mennem, s azt mondanom, hogy ott az egész idő alatt nálam voltád? Ezt akartam, de nem volt erőm, szívetem. — És később! Oly beteg voltam! Szívem össze volt törve. Nem volt bátorságom e borzasztóságok bevallani. Reméltem, hogy ártatlanságod kitünik az én vallomásom nélkül. Hitt börtörcben semmit sem hallottam, már azt hittem, réz Olaszthonban vagy, mig az a rettenetes ember, barátod, az az igazságügyi tanácsos rögtönösen meg nem támad — —

„Nem kell ménteség Natália. Nem jöttem hogy vádoljalak.“

„Es mégis vádolsz szemrehányó tekintetteddel, és hogy jogaidat akarod érvényesíteni,

Erre meg mi mondjuk azt, hogy igaz. De azt feleljük reá, hogy ha nem készítnék saját iparosaink annyit vászont, kartont, posztót stb. a mennyire szükségünk van: akkor kénytelenek vagyunk másoktól venni, azoktól t. i. kik azokat izlésünknek és szükségleteinknek megfelelő módon és ersényünkökhöz arányított áron nekünk adni képesek.

Annára talán még sem megy tisztelt ellenfeleink elfogultsága, hogy inkább akárci fiának, akármely más országnak fizessünk, csak ne Ausztria iparosainak.

Mert már az oly elvakultság lenne, ami végeredményben saját ersényeinkre vágna keservesen vis-za.

Ha tudnillik azon hasznolt, a mely szükségleteinknek fedezéséből az iparcikkek előállításának jut, Ausztria iparosai helyett, például a belgák, francziáknak, angoloknak adjuk, ez által Ausztriának népét szegényítjük, ugyanazon Ausztriát, mely fennálló politikai egybekötöttésünkben közös költségeink minden száz forintjából hetven forintot fizet. Ha mi vak gyülobetből, mellőznük minden józan számításat, és az idegenek kedvéért Ausztriát magunk hasonlatosságára szegénynyé teszünk: akkor közös terheink minden száz forintjából nem foghat Ausztria többé 70. De talán csak 60 — vagy ötven forintot elviselhetni.

Elhez járul még az is, hogy a mi földünk terményeinek, buzánk, lisztünk, rozsunk, árpaunk, borunk, sertéseink, juhaink, szárvasmarháink lovainkunk stb. stb. legközelebb, tehát legalkalmasabb és legjobb bevői, erőtelnebbekké tetének cizküknek megvásárlására, — s ez uton az ő fogyasztó erejük csökkenése a mi földművelési iparunk és kereskedelmünk rovására, és nagy kára fog visszahatni.

(Folytatjuk)

— Grof Andrassy Berlinben. Külügy-miniszterünk, mint a táviratok jelenték — ma reggel utazik Berlinbe. Itt — mint P. L. L. — jenteli — császári fogat várja, mely elviszi az osztrák-magyar nagykövetségi palotába; kísérei a „Hotel-Royal“-ban fognak lakni. Az osztrák-magyar nagykövet és másnap Bismark hg. ebédet rendeznek tisztelőre. A bizalmas előértekezet, Bismarck és Andrassy közt ma lesz: az első értekezlet pedig csütörtökön, Gorsakoff hg. megérkezte után. A czár jelenléte az értekezleteket nem fogja késseltetni, mert udvari ünnepegy nem lesz, csak családi ebédet és egy dandár-gyakorlatot rendeznek, melyre Andrassy gr. is meghívottat. A német udvar lovakat fog rendelkezésére adni.

— Az újonnan választott delegátusok közt, megválasztásuk után azonnal egy mozgalom indult meg, melynek czélja az, hogy a hadügyi budgetben lényeges törleszk eszközöltessenek. A mozgalom élén Wahrmann Mór és Ernusz Kelemen áll, kik az ügy érdekében már is nagy agitatót fejtenek ki. Oda akarják kénszeríteni a hadügyminiszteriumot, hogy a jövő évre a katonai létszám leszállítását illetőleg, a szolgálati idő megrövidését javasolja.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 9-én.

Elnök: Ghyczy; jegyzők: Wachter, Beöthy, Orbán, Gallner.

A miniszterek közül jelen vannak: Tisza K., Simonyi L. b., Perczel, Péchy, Trefort A., Szende.

Gullner Gyula jegyző olvassa a hiteles jegyzőkönyvet, mely észrevétel nélkül letesztetik.

Elnök: bemutatja Esztergom város feliratát a virilis szavazatok, önálló bank s önálló vámtérület tárgyában. (Helyeslés balról.) A kérvényi bizottsághoz utasítatnak. — Bejelentí midőn ígéretre emlékeztetsz, amit soha sem kellett volna tennem. En e lelki kénszernek nem vetem alá magam! Nincs jogod oly ígéret beváltására kénszeríteni, melyet soha sem volt jogom tenni.

„Te a pillanat hevében beszélsz.“

„Csalódl, vagy csalni akarod magadat — szakítá félbe, nem vagyok igazottat, annak vége van. Becsületességedtől azt óhajtom, hogy szavamot, melyet tapasztalatlanságomnak köszönhetst, add vissza. Magannak is hazudtam, midőa azt hittem, hogy szívem a tied. Már nem szeretlek többé, és nincs is jogod hozzám.“

„Tehát igaz a mit hallottam? Te szereted Albingen grófot, és neki add kezedet?“

„Igen szeretem, s épen most midőn őt várom, jösz te és újra életem sorsába avatkozol! Kérlek hagyj el! Ha valaha csakugyan szeretted, ne semmisítd meg életem boldogságát! Osvald! mi sohasem leszünk boldogok együtt. Szigoru tekinteted előtt mindig le kellene szemeimet sűtnöm, és te szegyéledd magad miattam! Soha sem szabad egymást látnunk! Osvald! add vissza szavamot.“

(Folyt. köv)

Előfizet... helyben hazhoz... Egész év... Félére... Negyede... Egy hónap... Előfizetheti helyi... városi könyvny... épület, az udvarba... K. Lajos és ifj. Cs... közzéadásban, vide...

ezután az elnök az osztályok megalakulását. — Tudomásul vétetik.

Következik ezután a napi rend, a bizottságok választása, és pedig első sorban a pénzügyi közzététel, mentelmi, könyvtári és napló-író bizottság; másodsorban a közoktatási, véderő, szénvizsgáló és közgazdasági bizottság; harmadszor a delegáció. A névsor felolvastatik, a képviselők beadják szavazatukat. Az eredmény kihirdetése legközelebb fog megtörténni.

A szavazatok beadása után elnök jelenti, hogy a bizottságok holnap fognak megalakulni — azért az ülés is egy órával hamarabb véget ért.

Zsedényi Ede indítványozza, hogy — tekintve a jegyzék elfoglaltságát — ma az ülés ne folytatassék.

A ház ez indítványt magáévá teszi s az ülés 1 órakor véget ért.

KÜLFÖLD.

Kéleti dolgok. A keleti viszonyok folyton bonyolultabb alakot öltenek. A múlt héten Bulgária egyik városában folyt véres vereskedés törökök és keresztények közt. Május 6-án Salonikiben tört ki nagymérvű zendülés. A törökök a francia és német consulokat meggyilkolták, mirek folytán néhány francia és német hadihajó küldetett a salóniki tengeröblébe. Konstantinápolyt minden elkövetnek, hogy az úrkelet nagy hatalmakat megnyugtassák és kiengeszteljék.

A nyugalom különben nem sokára helyre állott, s azóta a zavargások nem ismétlődtek. Ugy látszik hogy itt is idegen befolyás működött. Az északamerikai consul beavatkozása hozította fel a muszlimokat a keresztények között pedig valószínűleg görög emissáriusok izgattak.

Konstantinápolyból ismét cabinet változást jelentenek. Savár pasa igazságügyi miniszternek, Kemal pasa közoktatási miniszternek neveztették ki.

Szerbia. A szerb miniszterválasztást véget ért. A Stevesa-Risztyics kormány végre megívta a hatalmat. Visszalépésre hír szerint az adott okot, hogy a fejedélem, az új kormány kétkezes politikáját jóváhagyni nem akarta. Legyen béke vagy háború — mondá Milan — míg Bisztyics azon nézetben volt, hogy Szerbia még Bisztyics a tellegesség terére, hanem istápolnia kell a losznai lázadást. Azonban a nézetkülönbség most már kivan egyenlítő.

Ragusa. Ragusa legújabbán jelentik, hogy a ragusai kerületben tartózkodó 12.000 hercegovinai menekültnek megtagadták a további eltartást. A ragusai hatóság kölesközöni akarta a kerületi hatóságnak a szükséges pénz, de azaz hivatkozva a nyert utastásra, visszautasította az ajánlatot.

Franciaország. Napoleon Jerome hg. Ajaccióban újra fellépett képviselőjelöltnek, de ellenében Rouher az imperialista vezetéke választott meg. Napoleont a tonapartista párt ünnepelesen anathémával sújtotta.

Olaszország. Az olasz képviselőház pártjai legközelebb szervezkedtek. A jobboldal mintegy 117 tagja Sellát, a baloldal mintegy 140 tagja Depretis miniszterelnököt, s ennek ajánlatára Crispi képviselőt választotta pártvezérévé.

FŐVÁROSI HIREK.

A műipari tört. és emlékkiállítás ma déli 12 órakor nyílt meg. — Czobor Béla és Karaly Imre „Tájékoztató” című irodalmi, szépművészeti és kritikai hetilapot indítanak meg. — Hollós László fővárosi főreál-tanodai tanár múlt pé uteken meghalt. — Vissza Kóvács László orsz. képviselő és Kép-

viselőházi háznagy, jegyet váltott özv. Latinovics Györgyné aszonnyal. A menyegző június hóban lesz. — Jordan Alajos nagy kereskedő több bogyár tulajdonosa, a kik sáros fűrdőben gégejéft ketté metszette. — Tóth József új sirmelkének felavatása alkalmával, a nemzeti színház személyzete csanem kivétel nélkül, báró Podmaniczky intendants, és több író ment ki a kerepesi temetőbe az elhunyt művész sírjához, mely fölött Feleky tartott beszédet.

VIDÉKI HIREK.

Szekelyhidon a részvénytársulat által felállított fűrdő máj. 1-én nyílt meg. — N-Váradon a lövészegylet, megnyitási ünnepélye a beállott esőzés miatt mult vasárnap nem történetvén meg, az a jövő vasárnap fog megtörténni. — Oravicán Pridavka kataszteri biztos piztollal vetett véget életének. — Brassóban Csóka Sándor szántársulatánál, Buljovszkyné vendégszerepel. — Veszprémen János Sándor jónévi ügyvéd legközelebb vezette oltárhoz Láng Lina urhölgyet. — Aradon a szünügyi bizottság belátván hogy magán vállalkozó, mint az ottani színház igazgatója nem boldogulhat, intendatúrát akarnak felállítani.

Meghívás.

A debreczeni szabadelvű párt bizottsági tagjai felhívhatnak, hogy május hó 13-án szombaton délután, a városháza nagytanácstermében négy órakor tartandó pártbizottsági ülésre teljes számmal megjelenjen sziveskedjenek. Tárgy: A helyzet megbeszélése.

Molnár György, pártelnök.

NAPI HIREK.

Simonffy Imre városunk polgármestere, ki a fővárosban néhány napig hivatalos ügyben időzött, a ma délutáni vonattal városunkba hazatért.

A tiszai vízkárosultak részére gróf Kornizs Zsigmond és Gräff báró Györfly Róza ö méltóságai által rendezett gyűjtés be van fejezve. Az utolsó íven a Ferenczy Aladárné 1 ft., Leszkay 2 ft., Jenezy 1 ft., Szilágyi Péter Irma 2 ft., Kóvi Lajos 1 ft., Chikó László 1 ft., N. Ter. 1 ft., összesen 10 ft. Ezenkívül még a gr. Kornizs Zsigmondné ö méltósága íven utólagosan egy valaki 5 ft. A gyűjtés összes eredménye 350 ft. 10 kr. Nem lehet eléggé méltányolnunk egy a kezdeményező, mint a gyűjtő urhölgyek nemcsak buzgalmat, s az adakozóknak azon aldozottságát, melylyel a szerencsétlen árvízárkosultak nyomorán enyhíteni igyekeztek.

Ujházy Edének a magyar szünművészeti egyik fő díszének, a mi kedves földünknek városunkba érkezett tegnap csak akkor vehették hitűl, a midőn már lapunk sajtó alatt volt. Nem győzzük eléggé helyeselni Temesváry szünművésznek azon tapintatos eljárást, hogy az utolsó előadásokot, e kedves vendég szerepeltetésével igyekszik érdekessé tenni. Ujházy ur még három vagy négyezer lép fel. Holnap a miniszter előszobájában című darabban Kunrab Jermási fogja adni Szombaton a Faluroszáiban Gonszot, végül hetűn, Jókai új darabjában „Milton”-ban fog fellépni Reméjűk, hogy közönségünk tömeges megjelenésével fogja kifejezni rokonszenvét városunk és kitűnő szülőte iránt, ki a fővárosban,

annyi jelesek közt oly nagy dicsőséget tudott kivívni a debreczeni névnek.

Felnyílt a szemök. Hát bizony fel az. Még pedig rettenetesen! Már tudniillik azon derék önzertes hazafiainknak, a kik most a „Debreczen” című hírlap vezetésének élén állnak. Bizony bizony majdnem kedvet kapunk magunk is egy kis szósztárkodáshoz. De hát ismerjük a mi olvasóink izlését, s így már megbocsásson Tiszai Dániel ur, és minden számbavehető ékes tollmunkatársra a „Debreczennek.” — ha kegyes engedelmoikkel nem engedjük magunkat elragadtatni, s azon ékes frásisokra, a melyekkel, — minden igaz ok nélkül — lapunk és annak szerkesztője iránt annyira nem haragot és önzertes büszkeséget mutatnak ki, — mi csak a magunk illedelmes stílusában válaszolunk, és pedig azt is minél rövidebben. — Elsőben is bátrak vagyunk megjegyezni, hogy a „Debreczen” 90-ik számában foglalt újdonságok utolsójának írójá szerzőn nem mondott igazat. Ez a kis ártatlan újdonság ugyanis azt állítja, hogy lapunk 89-ik számában mi a függetlenség párt különböző ellen támadást intéztünk. — Már ílyet csakis a rost akarat, vagy az elfoglaltság állhat. — Igen is megtámadtuk az önként terribbé-jének Verhovay Gyulának azon gyaldatos eljárását és modorát, melyet, mint önként politikai ellenfelei, nagy megelégedéssel láttunk egy ideig kiküszöböltnek lenni, a „Debreczen” hasábjairól. — Hogy önként a függetlenség párt közlönyét, a „Debreczen”-t Verhovay Gyulával azonosítják, azt, bocsánatot kértünk, de nem tudtuk. — A realitási ily bensőségére mi valóban nem gondoltunk. — Most már tudjuk s ezentul teendő megjegyzéseinkben figyelemmel leszünk e körülményre. — Beszél a „Debreczen” valami korcsmai küzdelemről is, melyet szerinte velük, kik a becsület mezején szöktak harczozni, mi akarunk kezdeni. Ugyan csak ne tegyék magokat nevéssé. Hiszen ország-világ tudja, hogy mi sem a Király, sem a más korcsmájába nem járunk, s így korcsmai küzdelem, melyben talán holmi tagló forogató öklök bevonása mellett, meglehet önként lennének a győztesek, — önnel nem is kezdhettünk!

A mi a becsület mezején való harcsozást illeti, itt már meghajlunk önként előtt, s ezenel hitvány szósztárnyak nyilvánítjuk azon vakmerőt, ki állítani meri, hogy a „Debreczen” szerkesztőségét, s a debreczeni függetlenség pártot a „Debreczeni Ellenör” valaha oly kifejezésekkel illette volna, a melyek az önként és a párt becsületességét csak a legkisebb mértékben is kétségbe vonták volna.

Hiszen ha ezen fordula meg a pártok ügye, nagyon szomorú helyzetben lennema Magyarországon — Önként felfogása szerint a politikai pártok kétféleképen osztályozhatnának. 1. Becsületeselek — már t. i. a kik önnelkkel tartanak. 2. Nem becsületeselek, a kik nem tartanak önnelkkel. — Lássák, mi ezen felfogásukat sem tehetjük a magunkévá, mert mi önnelkkel, becsületese magyar hazafiainknak tartjuk, s törvényt, amennyiben azokat a legszenvedéremmel, az édes haza szeretete vezényli, méltányoljuk ugyan, — de politikájukat — a jelen körülmények és viszonyok közt semmiesetre nem oszthatjuk.

Természetes, hogy a különben menthető fanatismus önnelknek nem enged meg, hogy mint bigád és mivel férfiakhoz illik, különbséget tudjanak tenni politikai ellenfél, s az ellenfél közt. Ez ökből nem is annyira az önként malitójának (mert újabb idő óta ebben bővelkedni látszanak) hanem fanaticus felfogásunknak rövűk fel azon dicő kifejezéseket, melyekkel befűntek pár óta, a mi nagy lelki gyönyörűségünkre collegiatúrát elhalmozni sziveskednek. Ezekre a mi szótárunkban — hiába heresgültünk benne, — nem leltünk kifejezéseket. — De hogy az önként ékes beszédekben ne csak a „Debreczen” t. olvasói, hanem a mieink is találjanak némi gyönyörűséget, engedjük meg, hogy az önként hetüli lapjában némi kalászatot tartva, annak igen kivonatos eredményeként a következőket közölhessük, — természetesen, a gazdagon bugyogó forrás megnevezésével:

A „Debreczen”, hétfői számának vezércikkében, s már említett újdonságában a következő illatos kifejezésekkel tömjénez a „Debreczeni Ellenör”-nek és szerkesztőjének, s más egyéb pártunkhoz tartozó egyéneknek: „Kötözni való infámia.” „A derék „Debreczeni Ellenör” egy halmozott pöttyös aranyra bukkant.” „Tébolydába való öszbeteg.” „Telivér mameluk.” „Hosszú tetemes kilógó fülek.” „Salak, salak és megint salak.” — s a ciklik végén azt a jó tanácsot adja, a jó „Debreczenben” jámbor T. D. az ő atyafianak, — hogy „rugjátok felatyáimra e terheit a földnek, mint a lábatoakra kapaszkodó rongyot,” s hogy mindent elregejjen a mit szíve érez, kilátásba helyezi, hogy ha az atyafiak jól ki rukkajálják magokat, — a meghunyászkodva simul meg férfias tekintetek előtt a konzervatív egerek elől a hitvány sereg.” A többször idézett újdonságban, melynek eleje nem igazmondás, a vége pedig aligha nem a napzasmások spiritustól gözőlő ajkairól lett elcsesve, ezeket mondja a mi igen tisztelt magas műveltségű ellenfelünk: a „Debreczeni Ellenör” nem tudjuk gazdái közül, melyiknek intó szavára el kezd öklelőzni, mintegy szilaj tinó... s végül a mi fegyverünk „hutykorának” nevezi, a maga feyverét pedig „kardnak,” pedig maga tudhatná legjobban, hogy az, a mivel olyan finoman sokat vagdalózni, mint azt most ő teszi, nem kard, hanem bicska, még pedig olyan, a milyet a furulyás gyerek rongyért vagy két garaszt szokott árulni minden utca mentén.

No de legyen elég mára a kalászatokból anyhi, ha lesz újabb zengeménye a „Debreczen” magas műveltségű szerkesztőjének, — kit Isten a hazá jává mindazonáltal még számos hosszú évekig éltessen, — nem fogunk kézni olvasóinknak — ha ugyan még lesz rá kívánságuk, egy kis költséval szolgálni belőle.

Tölnök pedig ne kívánja sem Tiszai Dániel ur, sem virágos tollu dicő munkatársai közül egy sem, hogy az ő hangjukon fűtüljünk! Ha eddig meg nem tanultuk, bizony ezentul sem fogunk arra ráfanyalodni. — A gazdasági tanintézet épülete ügyében, kedden délután tartott bizottsági ülésben végleges intézkedés történt, s a városi tanács felkérte, hogy az építkezési árjelést a legközelebbi idő alatt tartsa meg. Az épület még ez évben fedél alá kerül s a jövő nyár közepére lakható állapotba hozatik.

A gazdasági tanintézet másodéves hallgatói Török Gábor tanár vezetésé alatt 5 napig tartó erdészeti kirándulásra mentek a ma hajnali vonaton. Bejárják a város összes erdőségeit s csak vasárnap este fognak ismét visszatérni.

Bacsó Louiza s Krieger Cornélia szántársulatuk Kolozsvárra szerződött tagjai, már megérkeztek Kolozsvárra. Bacsó Louiza a „Troubadour”-ban mint Azucena mutaja be magát, Krieger Cornélia pedig a „Trapezanti hercegnő”-ben lép fel először. — Gerecsné asszony jó emlékü colaturát ékesenönnök, — mint a „M. P.” írja — meliótt véglegesen lelépne a magyar szinpadokról, meglátogatja kolozsvári ismerőseit, s valószínű hogy egy pár bucsu előadásra sikerülend megnyerni az ottani igazgatóságnak. — Temesváry Lajos ur szántársulatá-

hoz a Rott nővérek, kikről pár nap előtt említett tettünk, véglegesen szerződtek. — A Csáthy Gézáne Megyezasay Ilka aszonnyal kötött szerződés (mert az meg volt kötve) utólagosan felbontott.

Házi tolvaj. Egy varga utcai gazdaszony nagy hiányt tapasztalt lemorzsoló tengerjében, s minthogy egy zsák — valamint a nálla szolgálóban álló nöcsédel eltűnése is ugyanazon időre esett — s mindjárt átlátta is a dolgok egybenfüggését s a rendőrségnek hírt adott, mely mind a tolvaj leányt, mind az ellopott tengerit, mind pedig az orgazlat csakhamar kézrekeríté.

Reménytől dagad nemcsak a földműves, hanem édes mindnyájunk keble is azon tödlés tapasztalatára, mely három napon éjjen keresztül hullott alá az egekől.

A szokások pásztor-levelek kiosztása céljából mai nap ment ki a kapitányi hivatal mezeorendi osztálya vezetésével megbízott illető tisztviselő a hortobágyi pásztorra. — A folyó év tavaszán előfordult gyakori tüzesetek alkalmából a m. kir. helygymnázium a törvényhatóságokhoz menesztett körrendeletben azokat a tüzendészeti szabályok legpontosab megartására felelti ezer felügyelet gyakorlására utasította, s az idevonatkozólag 1869. évből kibocsátott rendeletben foglalt intézkedések foganatosítására személyes felelősség terhe alatt kötelezte.

A szarvasmarha husarak kilogrammonként a helybeli mérésárok által í. évi május hó 10-től 17-ig megállapítva, és a hatóság nál szabályszerűleg bejelentve a következők: 38 kr.; a mérésárok tartulatnak hatvan utczán levő közös árudájában; 42 kr.; Gyarmati István mester utczán, és Rácz Györgynek zsegléd és várad utczai mérésárkaikban; minden többi helyen: 44 kr.

Reménytől dagad nemcsak a földműves, hanem édes mindnyájunk keble is azon tödlés tapasztalatára, mely három napon éjjen keresztül hullott alá az egekől.

A szokások pásztor-levelek kiosztása céljából mai nap ment ki a kapitányi hivatal mezeorendi osztálya vezetésével megbízott illető tisztviselő a hortobágyi pásztorra.

A folyó év tavaszán előfordult gyakori tüzesetek alkalmából a m. kir. helygymnázium a törvényhatóságokhoz menesztett körrendeletben azokat a tüzendészeti szabályok legpontosab megartására felelti ezer felügyelet gyakorlására utasította, s az idevonatkozólag 1869. évből kibocsátott rendeletben foglalt intézkedések foganatosítására személyes felelősség terhe alatt kötelezte.

A szarvasmarha husarak kilogrammonként a helybeli mérésárok által í. évi május hó 10-től 17-ig megállapítva, és a hatóság nál szabályszerűleg bejelentve a következők: 38 kr.; a mérésárok tartulatnak hatvan utczán levő közös árudájában; 42 kr.; Gyarmati István mester utczán, és Rácz Györgynek zsegléd és várad utczai mérésárkaikban; minden többi helyen: 44 kr.

A szarvasmarha husarak kilogrammonként a helybeli mérésárok által í. évi május hó 10-től 17-ig megállapítva, és a hatóság nál szabályszerűleg bejelentve a következők: 38 kr.; a mérésárok tartulatnak hatvan utczán levő közös árudájában; 42 kr.; Gyarmati István mester utczán, és Rácz Györgynek zsegléd és várad utczai mérésárkaikban; minden többi helyen: 44 kr.

Piaci árak Debreczenben.

(A vásárbírói hivatal jegyzései.) Május 9-dikén. A ló és felső árak: 1 hektoliter buza 5.70—7.32, 1 hektoliter két-szeres 4.72—5.04, 1 hektoliter rozs 4.56—4.88, 1 hektoliter árpa 2.78—3.10, 1 hektoliter zab 2.94—3.26, 1 hektoliter tengeri 2.94—3.26, 1 hektoliter köles 3.26—3.58, 1 hektoliter kása 6.02, 1 zsák burgonya —.90, 100 kilogramm szalonna 68. 69, 70 frt, 100 kilogramm háj 69, 70, 71 frt.

Ujházy Ede, a fővárosi nemzeti színház tagjának vendégjátéka.

Debreczeni színház.

Csütörtökön, május hó 11-én adatik:

A miniszter előszobájában.

Ezt követi: Tiz leány és egy férj sem.

Felolós szerkesztő: Szabó Antal.

Egy majdnem egészen új

jókarban levő zongora eladó. Értekezhetni özv. Beszédes Jánosnéval H.-Szoboszlón.

179 2-3. 1876.

H I R D E T É S E K.

Az erdő-bényei gyógyfürdő. Zemplénmegyében Erdő-Bénye mezővárosától fél órányira, arnyas erdőköt körül-vett kies völgyben fekszik. — Legközelebbi vasuti állomások Lisszka-Tolesva, Bodrog-Keresztur és Tokaj. — A törvényhatóság által első osztályú gyógy-fürdőnek nyilvánítottán, mindazon előnyöket fogja élvezni, melyek az ily fürdőknek az új közegészségi törvény által biztosítók. — Gyógyvíze kiválólag kénsavas vasat és timsót tartalmazván, a következő bajok ellen használtatik feltűnő sikerrel: Köszvényes és csúszos bántalmaknál, idült fekélyek, bőrkütegek és contbajoknál, görvölty, angol- és sápkórnaál, a nyákhartyák burutos és takáros folyásainál, fluor albus, menstruatialis zavarok s általában a női bajoknál. Husz fürdőszoba, hatvan lakszoba, bel- és külföldi ásványvizek raktára, savó- és szőlő-gyógymód, hírlapok, jó konyha stb. állanak a t. vendégek rendelkezésére. — A postás szolgálat ellenőrzésére kiváló figyelem fog fordítottatni. Naponkénti rendes pontjáratról s a körülményekhez képest jó zenéről is gondoskodva leend. — A fürdő igazgató orvosa Dr. Schröder Gyula, ki az egész fürdő-ivad alatt ott fog tartózkodni. — Lakások iránti előleges megkeresések a fürdői igazgatósághoz intézendők. A fürdő megnyitása május első napjaiban fog megtörténni. Az erdő-bényei fürdői igazgatóság. 145. sz. 1876. 3-3.

Arverési hirdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes Varga Károly részére alperes Reszegi Károlytól 66 ft. tőke és járulékaí erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 685. számu telekjegyzéknyvből bejegyzett s 3000 ft-ra becsült mester utcai 576. sz. házas telek és 3 hold 300 □ ö Onodái szántó föld f. 1876-dik évi május hó 16-ik, szükség esetére Junius hó 16-ik napján d. u. 3 órakor, a tszék tárgyaló termében végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen elfognak adatni. Az árverési feltételek a következők: 1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 300 ft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bántpénzű letendő. 2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak. 3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 2, 4 és 6 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával feltirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bántpénz az utolsó részletbe tudatik. 4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép, tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizése után fog hivatalból bekebelezettetni. 5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet. 6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelte fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabbán kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni. Egyszermind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhívhatnak, hogy a vételár foloztatása alkalmával leendő képviseltetésük vezeté, ezen hatóság székhelyén megbízottal rendeljenek, s azok nevést és lakását az eladásig jelentésük beellenkezés esetben a hivatalból kinevezett gond-

Hegedűs István aljegyző. 151. 2-3. 1875. 322. sz. 1876. Arverési hirdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes Pálh József részére alperes Harsányi Gábor és neje Nagy Juliánától 600 ft. tőke és járulékaí erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni régi telekkönyv 773-ik lapon beirt bánti 2 boglyás kaszálóból Harsányi Gábor illető és 150 ft-ra becsült felezés, továbbá az ugyanott bejegyzett halpi 2 boglyás kaszálóból Harsányi Gábornét illető 400 o. ft-ra becsült felezés folyó 1876-ik évi május hó 13-ik, szükség esetére Junius hó 23-ik napján délutáni 3 órakor, a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fognak adatni. Az árverési feltételek a következők: 1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10 százalója, vagyis 15 ft. illetőleg 40 ft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bántpénzű letendő. 2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak. 3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal a 2-ik és 3-ik a leütéstől 15 és 30 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6%, kamatával feltirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik. 4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal bir-

Arverési hirdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes Pálh József részére alperes Harsányi Gábor és neje Nagy Juliánától 600 ft. tőke és járulékaí erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni régi telekkönyv 773-ik lapon beirt bánti 2 boglyás kaszálóból Harsányi Gábor illető és 150 ft-ra becsült felezés, továbbá az ugyanott bejegyzett halpi 2 boglyás kaszálóból Harsányi Gábornét illető 400 o. ft-ra becsült felezés folyó 1876-ik évi május hó 13-ik, szükség esetére Junius hó 23-ik napján délutáni 3 órakor, a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fognak adatni. Az árverési feltételek a következők: 1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10 százalója, vagyis 15 ft. illetőleg 40 ft. az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bántpénzű letendő. 2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak. 3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal a 2-ik és 3-ik a leütéstől 15 és 30 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6%, kamatával feltirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik. 4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal bir-

Arlejtési hirdetmény. Szabad kir. Debreczen városában építendő makkadám és hasított sziklák, vagyis ciklopszerű utak készítése, továbbá a megvő makkadám, valamint a kocka-kő utak feltartásához szükséges több nemű kőanyagok beszerzése árlejtési útján fog eszközöltetni. A ciklops-szerűleg építendő ut 2311. 187 méter. A makkadám-szerűleg építendő ut 1628.451 méter. A makkadám utak feltartására szükségeltetik 555.83 □ méter, vagyis 81 1/2 köböl apróra tört kavics. A hezka-kő ut feltartására kívántatik 10,000 darab 7 1/2 kökocza. Felhívhatnak ennél fogva a vállalkozni kívánók, hogy 10% bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, — melyekben megemlítendő, hogy ajánlkozó a feltételeket ismeri, — a polgármesteri

A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876. A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876. A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876.

A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876. A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876.

A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876. A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876.

A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876. A városi tanács. Balog Imre, számvevő. 181. 1-1. 1876.